

"Hogy adhatja nekünk enni a testét?"

Ma is sarkalatos hitegyházi terület, választó víz, ellenkezést kiváltó mondatok ezek, amiket ma olvastat egyházunk.

Hogy mondhat valaki ilyet? Hogy képzeletben egyáltalán, mit jelent, mit takar, mit rejt? Hogyan kell érteni?

Csak a magamnak adott, „gyerekes” elképzeléseket tudom elétek tárni.

Azt, hogy ennek nincs rejtett értelmezése, hogy úgy kell érteni, ahogy oda van írva, azt nem tudom felfogni és elfogadni. Mert, ha így van, akkor már Jézus feltalálta a fagyasztót, amiben eláll a nagyon is romlandó teste (De csak max. egy évig!)

Ő mondja, hogy az Ő teste a kenyér, az Ő vére a bor. Tehát itt már értelmi fordulat van.

A kenyér... Gabonatermesztés óta olyan a kenyér, zsidó, s aztán az európai-nyugati világban, ami változik ugyan, de fő ételnek számít. Napi étel, romló és tartós formában egyaránt. Számunkra, ebben az igében a fizikai lét megtestesítője is lehet. Vagy másként fogalmazva, a fizikai körülmény Isten teste, amire egy falat kenyér emlékeztet bennünket naponta. Pál írja: Benne élünk, mozgunk és vagyunk. A bor talán az öröm képviselője ebben a kijelentésben.

Röviden: kenyér = létbiztonság, bor = örömforrás. Így Jézus a biztonságunk és örömünk. Ha Isten / Jézus maga a színtiszta szeretet, akkor, ha Jézusból merítünk, táplálkozunk, akkor a bennünk élő szeretet a biztonságunk és az örömforrásunk, vagyis az életünk.

A félelem és a szomorúság nem az élet képviselői.

Kérdés: mi okozza leggyakrabban, ha nem érzem magam biztonságban?

Dombi Zsuzsi, Bánya